

افزایش سواد الکترونیکی سلامت در بیماران مبتلا به بیماری‌های مزمن

این مطالعه حاصل طرح تحقیقاتی دکتر علی
گراوند با عنوان:

بررسی سطح سواد سلامت الکترونیک و عوامل
پیش بینی کننده آن در بیماران مزمن مراجعه کننده
به بیمارستان های آموزشی شهر خرم آباد در سال
1400

نتیجه گیری :

افزایش سواد الکترونیکی سلامت در بیماران
مبتلا به بیماری‌های مزمن می‌تواند به کنترل
بهرتر بیماری، کاهش هزینه‌های درمانی و
افزایش کیفیت زندگی کمک کند.

تهیه شده در:
دانشگاه علوم پزشکی لرستان
معاونت تحقیقات و فناوری
اداره توسعه و ارزیابی تحقیقات

توصیه‌هایی برای خانواده‌ها و مراقبان بیمار

- تشویق بیمار به استفاده از ابزارهای دیجیتال برای بهبود سلامت
- کمک در نصب و تنظیم اپلیکیشن‌های پزشکی معتبر
- بررسی اعتبار اطلاعات پزشکی قبل از ارائه به بیمار

۵ گام ساده برای افزایش سواد الکترونیکی سلامت

4- افزایش سواد دیجیتال از طریق آموزش آنلاین شرکت در دوره‌های رایگان سواد سلامت از دانشگاه‌ها و سازمان‌های پزشکی استفاده از اپلیکیشن‌های سلامت برای مدیریت بیماری آشنایی با خدمات پزشکی از راه دور (تله‌مدیسن) برای مشاوره آنلاین

5- شناخت اطلاعات نادرست و جعلی مقایسه ادعاهای پزشکی با منابع علمی مختلف تشخیص تفاوت بین علم مبتنی بر شواهد و نظرات شخصی پرهیز از خوددرمانی تنها بر اساس اطلاعات اینترنتی

1- شناسایی منابع معتبر اطلاعات سلامت استفاده از سایت‌های رسمی با پسوند .edu، .gov، یا .org بررسی اینکه اطلاعات از یک سازمان معتبر پزشکی ارائه شده است پرهیز از اعتماد به پست‌های شبکه‌های اجتماعی بدون منابع علمی

2- تقویت مهارت‌های جستجو در اینترنت استفاده از پایگاه‌های علمی مانند Google Scholar و PubMed یادگیری فیلتر کردن نتایج برای انتخاب منابع معتبر مشاهده ویدئوهای آموزشی از منابعی مانند سازمان بهداشت جهانی (WHO)

3- مشورت با پزشک درباره اطلاعات آنلاین بررسی اعتبار اطلاعات قبل از استفاده از آنها درخواست لیست منابع معتبر از پزشک یا مشاور سلامت عضویت در گروه‌های حمایتی آنلاین با مدیریت متخصصان

سواد الکترونیکی سلامت چیست؟

سواد الکترونیکی سلامت به توانایی بیمار در جستجو، درک و استفاده از اطلاعات سلامت در اینترنت برای مدیریت بهتر بیماری و مراقبت از خود گفته می‌شود.

چرا سواد الکترونیکی سلامت برای بیماران مزمن مهم است؟

دسترسی به اطلاعات معتبر پزشکی برای مدیریت بیماری تصمیم‌گیری بهتر در مورد درمان و مراقبت شخصی کاهش مراجعه به بیمارستان با افزایش توانایی در خودمراقبتی ارتباط مؤثرتر با پزشکان و کادر درمان کاهش استرس و اضطراب در مورد وضعیت بیماری